

vexiINFO72

ZPRAVODAJ STŘEDISKA VEXILOLOGICKÝCH INFORMACÍ
THE BULLETIN OF THE FLAG DATA CENTRE

březen - duben 2004
March - April 2004

IN THIS ISSUE

vexiINFO TURNS 10

Article dedicated to the 10th anniversary of the first issue of the vexiINFO bulletin published by FDC.

ARMS AND FLAG OF LIOZNO (BELARUS)

Town of Liozno is situated in the Vitebsk region close to the border with Russia. Its arms use the main figure of the Oginsky family arms. Flag consists of 11 times bent yellow stripe over a light blue field.

MUNICIPAL SYMBOLS OF ŽILINA (SLOVAKIA)

Town of Žilina, seat of the Žilinský kraj (region), adopted its own statute in 2003. It has introduced quite different municipal arms and flag than those ones given in the Slovak Heraldic Register under Reg.No. Z-6/91.

SYMBOLS OF THE TOWN OF MOHELNICE

One of the earliest Moravian towns was granted with the arms by Emperor Rudolph II. They are derived from symbol of the town's founder - the bishopric of Olomouc. Red and white diagonally divided municipal flag was adopted in 1998 but its definitive rendition was sanctioned in 1999 only.

NEW SYMBOLS OF VOJVODINA

Parliament of this Serbian autonomous province approved new flag of this region on 27.2.2004.

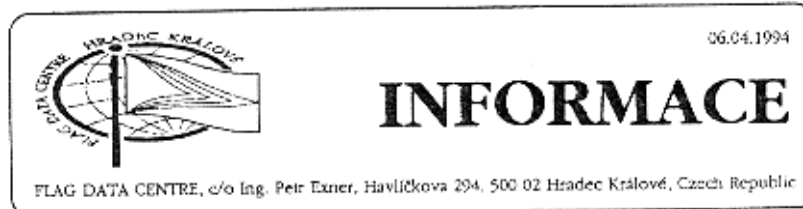
HERALDIC CONVENTIONS USED ON COMMUNAL FLAGS (12)

This part of our series deals ragged bough - a heraldic figure often shown on communal flags in the Czech Republic.

translated J. Martykán

10 LET ZPRAVODAJE vexiINFO

Datum 6. dubna 1994 je uvedeno v hlavičce jednolistového vexilologického zpravodaje formátu A5, který se nazýval INFORMACE a přinášel článek o konstrukci symbolu na vlajce Ingušské republiky.

V této formě vycházel zpravodaj do dubna 1995 a vyšlo celkem 25 listů s vexilologickými informacemi z celého světa, hlavně však z oblasti Ruské Federace, kde v té době začal „vexilologický boom“. V roce 1995 vyšlo v této formě ještě dvě čísla pod lehce změněným názvem Vexilologické informace.

Roční přestávka ve vydávání dalších čísel byla způsobena mým časovým zaneprázdněním a také snahou připravit nový formát zpravodaje s kvalitnějším layoutem a větším rozsahem. První takové číslo – **vexiINFO28**, které mělo současnou podobu, vyšlo v prosinci 1996 a první článek informoval o konání 1. českého národního vexilologického kongresu v Hradci Králové.

Od té doby vychází **vexiINFO** v nezměněné podobě šestkrát ročně dosud. K některým číslům vyšel doplněk – **vexiINFO+** s aktuálními informacemi a s **vexiINFO60** vyšlo první číslo vydané ve spolupráci s Ruským střediskem vexilologie a heraldiky přinášející spolehlivé informace z oblasti Ruské Federace. Tyto „ruská“ čísla vycházejí pravidelně dvakrát ročně.

Všechna čísla jsou postupně ve formátu pdf publikována na Českých vexilologických stránkách.

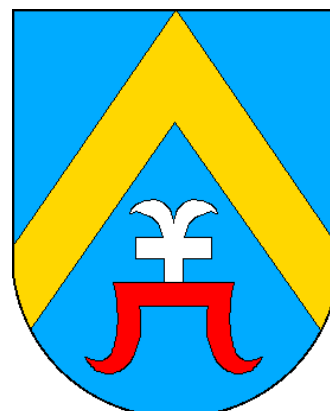
web.uhk.cz/cvp/vexiinfo/vexiinfo.htm

Petr Exner

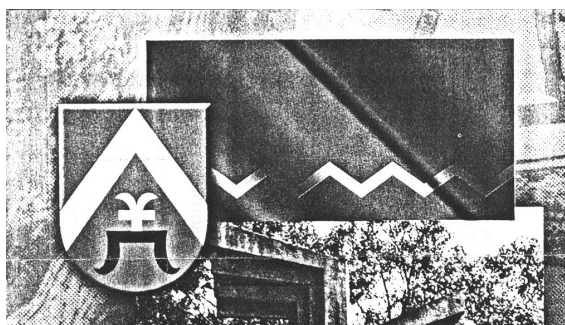
ZNAK A PRAPOR MĚSTA LIOZNO (BĚLORUSKO)

Město Liozno v Bělorusku patří do Vitebské oblasti na severu Běloruska. Město je střediskem stejnojmenného rajónu a leží asi 40 km na východ od Vitebska, nedaleko hranic s Ruskou Federací.

Znak města je tvořen světle modrým štítem se žlutou krovkí a rodovým znakem Oginských^{*}), kteří měli své panství tomto kraji. Podle protokolu č. 4 ze zasedání Heraldické rady při prezidentovi Republiky Bělorusko oficiální popis znaku i vlajky (sic) zní: *ve světle modrém poli „španělského“ štítu zlatá krokev, dole erb „Oginec“*. Vlajka města je však podle vyobrazení tvořena (popsáno českou terminologií) světle modrým listem s jedenáctkrát lomeným

žlutým pruhem vycházejícím z desáté třináctiny žerd'ového a vlajčího okraje. Šest dolních vrcholů dosahuje do jedenácti třináctin šířky listu. Poměr šířky k délce listu je 1:2.

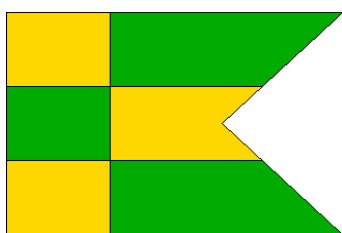
podle dopisu

Alexandera Nikodimoviče Basova,
Minsk, Bělorusko
přeložil Petr Exner

^{*}) Oginští – litevsko-ruský šlechtický a knížecí rod, odvozuující svůj původ od Jurije Fedoroviče Kozelského, podle jiných od knížete Dimitrije Ivanoviče Glušonka, který v roce 1486 dostal od litevského velkoknížete statek Ognity. Členové rodu měli velký vliv na osudy Polska, zejména v 17. a 18. století. (pozn. překl., dle Ottova slovníku naučného)

PRAPOR A VLAJKA MĚSTA ŽILINA (SLOVENSKO)

Podobně jako Trnava (viz vexiINFO62), tak i Žilina přijala dne 29. 4. 2003 Statut města Žilina, ve kterém zavádí městskou vlajku odlišnou od té, která je uvedena v Heraldickém rejstříku Slovenské republiky pod

obr. 1

obr. 2

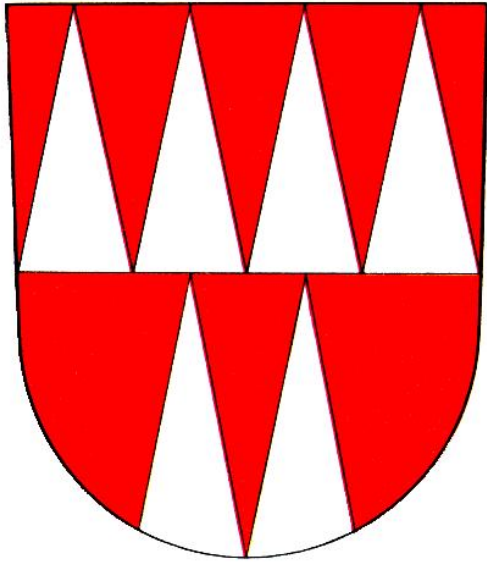
říku Slovenské republiky pod číslem Z-6/91 (obr.1). Statut města Žilina (viz www.zilina.sk) uvádí v článku 32 toto: „(1) Zástava mesta Žilina pozostáva z dvoch rovnakých širokých pásov. Horný pás má zlatú (žltú) farbu a dolný olivovozelenú. V hornom zlatom páse v rohu pri žrdi je umiestnený erb mesta Žilina. Výška erbu mesta Žilina sa rovná 6/8 šířky zlatého pásu. Vzdialenosť vrchného okraja erbu od vrchného okraja žltého pásu a vzdialenosť od dolného štítu erbu k dolnému okraju zlatého pásu tvorí v dvoch prípadoch 1/8 zlatého pásu. Vzdialenosť od pravého okraja štítu od ľavej strany žltého pásu tvorí 2/8 šířky zlatého pásu. Pomer dĺžky a šířky zástavy je 3:2. (2) Vlajka mesta Žilina je tvorená podľa mestskej zástavy, avšak rozmery nie sú predpísané a riadia sa praktickými a estetickými hľadiskami.“ (obr.2).

Je zajímavé, že statut definuje poměr šířky a délky listu praporu zatímco poměr stran vlajky může být na rozdíl od české praxe libovolný.

pex

SYMBOLY MĚSTA MOHELNICE

Město Mohelnice se nachází asi 30 km severozápadně od Olomouce na břehu řeky Morava. Poprvé se připomíná ve 12. století a na město ji pravděpodobně povýšil olomoucký biskup Bruno ze Schauenburku již roku 1273. Znak město obdrželo od císaře Rudolfa II. a je tvořen červeným štítem

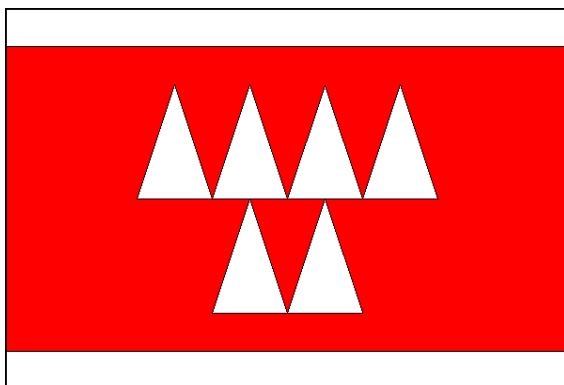
a na něm šest stříbrných kuželů, jeden těsně vedle druhého, a to v horní řadě čtyři, v dolní dva. Je tedy odvozen od znaku arcibiskupství olomouckého.

O udělení praporu se začalo v Mohelnici usilovat v polovině devadesátých let dvacátého století. Usnesením č. 10 ze dne 31. ledna 1996 zastupitelstvo města schválilo návrh korouhve a praporu města Mohelnice. V podkladech pro jednání byl prapor tvořen červeným listem s bílým horním a dolním okrajem a s šesti (4+2) bílými kužely uprostřed.

V podvýboru pro heraldiku byl návrh projednáván poprvé až 7. října 1998, ale návrh nebyl akceptován, protože na rozdíl od znaku města obsahoval pouze pět (3+2) bílé kužele na červeném listu. Proč byl do parlamentu zaslán jiný návrh praporu, než který byl zastupiteli schválen není jasné. Na zasedání podvýboru byl vypracován a obci doporučen návrh s kosmo a

šikmo čtvrceným červeno-bílým listem. Tento prapor byl také městu udělen rozhodnutím předsedy poslanecké sněmovny č. 9/1998 ze dne 18. listopadu 1998. Toto rozhodnutí způsobilo v Mohelnici zděšení a město požádalo o schválení původního návrhu.

Podruhé byl návrh (již ve správné podobě) v podvýboru projednáván dne 7. dubna 1999 a udělen rozhodnutím předsedy poslanecké sněmovny č. 15/1999 ze dne 27. dubna 1999. Oficiální popis praporu zní: „List tvoří tři vodorovné pruhy, bílý, červený a bílý, v poměru 1 : 8 : 1. Uprostřed šest bílých rovno-

ramenných trojúhelníků (4, 2). Základny trojúhelníků se rovnají jedné pětině šířky listu a výšky třem desetínám šířky listu. Trojúhelníky se navzájem dotýkají základnami a dva dolní se dotýkají svými vrcholy základen dvou horních středových trojúhelníků. Poměr šířky k délce je 2 : 3.“

Prapor, jehož autorem je Ctirad Štipl, byl požehnán dne 29. prosince 2000 biskupem Msgre. Josefem Hrdličkou.

Petr Exner

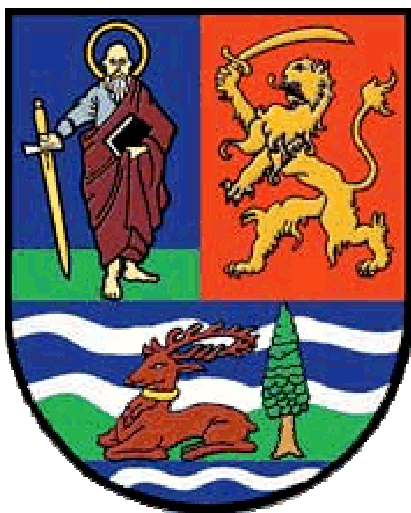
Ottův slovník naučný, sv. XVII: heslo Mohelnice, s. 500.

Jiří Čarek: Městské znaky v českých zemích, s.253

informace Pavla Fojtíka a Aleše Brožka, expertů podvýboru pro heraldiku a vexilologii PS PČR
dopis Veroniky Fialové, odbor školství a kultury Městského úřadu Mohelnice ze dne 9.2.2004

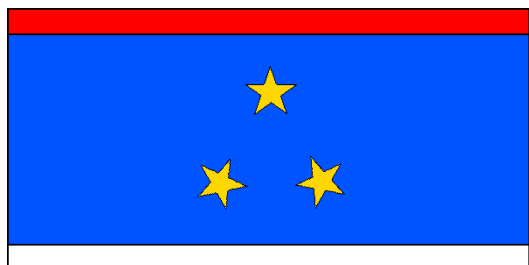
NOVÉ SYMBOLY VOJVODINY (SČH)

Území Vojvodiny na severu Srbska se člení na tři historické oblasti – Bačka, Banát a Srem. Oblast prošla složitým historickým vývojem. V průběhu 2. světové války patřila Bačka Maďarsku, Banát ovládli Němci a Srem byl součástí Chorvatska. V rámci Jugoslávie byla Vojvodina autonomní oblastí svazové republiky Srbsko až do roku 1989. Nyní má opět statut autonomní provincie (druhou autonomní provincií je Kosovo).

Modré pole s postavou sv. Pavla zastupuje Bačku, Banát symbolizuje zlatý lev v červeném poli a tři bílé vlnité pruhy v modrém poli představující tři řeky - Bosut, Sávu a Dunaj spolu s jelenem a topolem na zeleném poli zastupují na značku Srem.

Vlajku Vojvodiny přijala skupština (parlament) Vojvodiny dne 27. února 2004. Vlajka vychází ze srbské trikolory a je tvořena třemi vodorovnými pruhy, červeným, modrým a bílým v poměru 1:8:1. Ve středu modrého pruhu jsou tři (1, 2) žluté hvězdy symbolizující tři oblasti Vojvodiny. Poměr šířky k délce listu dle vyobrazení na stránkách novosadského Dnevníku 1:2. Tři pruhy symbolizují svazek se Srbskem a žluté hvězdy v modrém pruhu sounáležitost s Evropou. Není bez zajímavosti, že i novou hymnou Vojvodiny se stala hymna Evropské unie – Beethovenova Óda na radost.

STŘEDISKO VEXILOLOGICKÝCH INFORMACÍ - FLAG DATA CENTRE
člen FIAV od roku 2003 – Member of FIAV since 2003
Petr Exner
Havlíčková 294
500 02 Hradec Králové
Czech Republic

www.vojvodina.com,
www.dnevnik.co.yu

e-mail: petr.exner@uhk.cz
website: <http://web.uhk.cz/cvp>

OBECNÉ FIGURY NA PRAPORECH OBCÍ (12)

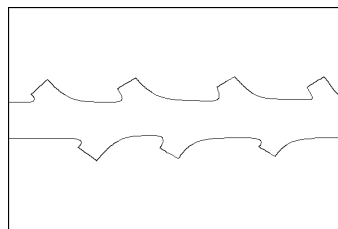
OSTRVE, OSTREV

Na mnoha obecních praporech je použita figura ostrve. Figuru většinou tvoří dva stylizované zkřížené kmeny s osekávanými větvemi (suky), které se používaly jako primitivní žebříky používané ke zlézání hradeb nepřátelského opevnění.

Ostrev mívá šest, zřídka méně suků. Někdy bývá doplněna plameny, lístky či jinými detaily. Barva figury je většinou černá, ale často také žlutá či bílá.

Na některých praporech je figura ostrve položena na list od kraje ke kraji a tvoří tak pruh, který se při velkém počtu suků nazývá ostrvový pruh.

Petr Exner

Některá města a obce, která mají tyto figury na praporu: Moravské Budějovice (TR), Žďár nad Sázavou (ZR), Česká lípa (CL), Gruna (SY), Provodov-Šonov (NA), Kokořín (ME), Bohuslavice nad Vláfí (ZL), Mladoňovice (CR).